

ΕΤΟΣ 73ον

26 Ιανουαρίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 4 (3739)

Ο ΚΛΗΡΙΚΟΣ ΩΣ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ποιμαντικές συμβουλές, για την οργάνωση του εκκλησιαστικού έργου, απευθύνει στον Τιμόθεο ο απόστολος Παύλος. Τόν καλεί να γίνει υπόδειγμα των Χριστιανών, μέ τον λόγο, τή συμπεριφορά, τήν αγάπη, τήν πνευματική ζωή, τήν πίστη καί τήν αγιότητα του βίου. Του επισημαίνει τήν τεράστια εύθύνη πού έχει έναντι του ποιμνίου να τό οδηγήσει στην «εις Χριστόν σωτηρία του». Οι αποστολικές αυτές συμβουλές άφορούν, ασφαλώς, τούς Κληρικούς όλων των βαθμίδων καί των εποχών, γι' αυτό, καλό είναι να σταθούμε λίγο παραπάνω στό περιεχόμενό τους, άποσκοπώντας στην έξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων για όλους.

Ο τρόπος πού μιλάει καί συμπεριφέρεται ο Κληρικός είναι ένα πεδίο διαρκούς άγώνος. Ο λαός μας άναζητεί στό πρόσωπό του τόν γλυκομίλητο πατέρα, πού τόσο ή ιδιωτική όσο καί ή δημόσια συμπεριφορά του θά διαλαλούν τήν παρουσία του Χριστού. Σέ αντίθετη περίπτωση, είναι πολύ μεγάλος ο κίνδυνος του σκανδαλισμού καί τής άπαξίωσης του ιερατικού αξιώματος, γεγονός πού, δυστυχώς, συμβαίνει συχνά, λόγω άπρόσεκτων καί επιπόλαιων ιερατικών συμπεριφορών.

Προσφορά αγάπης σε όλους

Ο Παύλος θέλει τόν Κληρικό υπόδειγμα αγάπης προς τόν Θεό καί τόν άνθρωπο. Η αγάπη πρέπει να ξεπερνά τά όρια τής θεωρητικής διδασκαλίας καί να γίνεται τρόπος ζωής καί μίμησης του Χριστού. Ο ποιμένας όφείλει να βλέπει στα πρόσωπα των ανθρώπων τόν ίδιο τόν Χριστό, άρνούμενος τόν πειρασμό των διακρίσεων. Κάθε άνθρωπος, άνεξαρτήτως του βαθμού τής εύσεβείας του, τής καταγωγής, τής θρησκευτικής του πίστης, τής παιδείας του, είναι ή ζωντανή εικόνα του Χριστού στον κόσμο, προς τόν όποίο ο Κληρικός ύποχρεούται να εργάζεται μέ πληθωρική αγάπη, προσπαθώντας να θεραπεύσει κάθε του ανάγκη, ψυχική πρω-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)

«Τύπος γίνου τῶν πιστῶν»

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνεΐᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾗ ἐν πᾶσιν.

τίσως ἀλλὰ καὶ ὑλική, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ. Ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἐπιλεκτική προσφορά τῆς ἀγάπης καθιστοῦν τὸν ποιμένα ἀνεπαρκή.

Καλλιέργεια τῆς αὐτοκριτικῆς

Ἰδιαίτερη βαρύτητα ὁ Ἀπόστολος δίνει στὴν καλλιέργεια τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ Κληρικοῦ. Αὐτὴ δὲν εἶναι ξέχωρη ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ζωὴ κάθε πιστοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία. Στό πρόσωπο τοῦ Κληρικοῦ, ὅμως, λαμβάνει ἕναν πῶ ἀπαιτητικὸ χαρακτήρα, καθὼς καθίσταται ὁδηγός, πρότυπο καὶ ὑπόδειγμα ζωῆς γιὰ ὅλους. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν ἐπιφανειακὴ ἢ συγκυριακὴ θρησκευτικότητα· δὲν ἀσχολεῖται μὲ τό τί κάνουν οἱ ἄλλοι· δὲν στέκεται ἀπέναντί τους ἐπικριτικά ἢ ἐλεγκτικά, ἀλλὰ εἶναι ἐνδοστρεφῆς, προσωπικὴ, καὶ διακρίνεται ἀπὸ αὐτοκριτικὴ καὶ αὐτοελεγκτικὴ διάθεση.

Ἀγιότητα τοῦ βίου

Τέλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν ἐπισημαίνει, ὡς βασικὸ ἰδίωμα τοῦ καλοῦ ποιμένος, τὴν ἀγιότητα τοῦ βίου του. Ἡ ἀγιότητα ὀφείλει νά εἶναι σκοπὸς ζωῆς. Δὲν ἐπιτυγχάνεται ἅπαξ, ἀλλὰ εἶναι καρπὸς συνεχοῦς ἀγῶνα στό πεδίο τῆς προσευχῆς, τῆς τήρησης τῶν θείων ἐντολῶν, τῆς λειτουργικῆς συνέπειας, τῆς συνεχοῦς μετανοίας, τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς. Ὁ Κληρικὸς πού δὲν ἀγωνιᾷ καὶ δὲν ἐργάζεται γιὰ τὸν προσωπικὸ του ἀγιασμό δὲν μπορεῖ νά λειτουργήσῃ ὡς πρότυπο γιὰ τὸ ποιμνίό του, γιὰ τὸ ὁποῖο θά δώσει λόγο στὸν Θεό.

Ἀδελφοί μου, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὰ παραπάνω, μὴν ἐπιχειρήσουμε νά τὰ ἐντοπίσουμε στοὺς ποιμένες τῆς ἐνορίας ἢ τῆς Ἐπισκοπῆς μας, γιατί ἡ ἐπιχείρηση αὐτὴ θά ἔχει δύο καταστροφικὰ ἀποτελέσματα, γιὰ ὅσους,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, αὐτά τά λόγια εἶναι ἀξιόπιστα καί ἀληθινά καί ἀξίζει νά γίνουν πλήρως ἀποδεκτά. Γι' αὐτό, ἄλλωστε, καί κοπιᾶζουμε καί ὑποφέρουμε, γιατί στηρίζαμε τίς ἐλπίδες μας στόν ζῶντα Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι σωτήρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων καί προπαντός τῶν πιστῶν. Αὐτά νά τά παραγγέλλεις καί νά τά διδάσκεις. Σέ κανέναν μὴν ἐπιτρέπεις νά καταφρονεῖ τή νεότητά σου, ἀλλά νά γίνεις παράδειγμα τῶν πιστῶν μέ τά λόγια, μέ τή συμπεριφορά, μέ τήν ἀγάπη, μέ τά πνευματικά χαρίσματα, μέ τήν πίστη καί μέ τήν ἀγνότητα. Ἔως ὅτου ἔλθω, συγκεντρώσου στήν ἀνάγνωση, στήν προσευχή καί στή διδασκαλία. Μὴν παραμελεῖς τό ἀξίωμα τοῦ προφήτη πού σοῦ δόθηκε κατ' ὑπόδειξιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί κατὰ τή χειροτονία σου ἔλαβαν μέρος καί οἱ πρεσβύτεροι, μέ τήν ἐπίδεση τῶν χειρῶν τους. Αὐτά νά μελετᾷς καί σ' αὐτά νά ἐμμένεις, ὥστε ἡ πρόοδός σου νά εἶναι φανερή σέ ὅλους.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

κυρίως, εἶναι χαλαροί καί ἐπιπόλαιοι στήν πίστη: Τό πρῶτο εἶναι ὁ κίνδυνος ἀμνήστευσης τῆς δικῆς τους πνευματικῆς ἀνεπάρκειας. Τό δεύτερο, εἶναι ὁ κίνδυνος τῆς ἱεροκατηγορίας καί τῆς συκοφαντίας, καθότι συχνά τά φαινόμενα ἀπατοῦν. Ἄς μή λησμονηθεῖ ποτέ, ὅτι οἱ προτροπές τοῦ Παύλου μᾶς ἀφοροῦν ὅλους –καί ὄχι μόνο τοὺς ποιμένες. Ὅλοι μας ὀφείλουμε νά καλλιεργοῦμε τήν πνευματική μας ζωή, νά γινόμαστε διαρκῶς τύπος Ἰησοῦ Χριστοῦ γιά τοὺς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας συνανθρώπους μας, νά ἐργαζόμαστε γιά τόν προσωπικό μας ἀγιασμό. Ἄς ἐνεργοῦμε, λοιπόν, κατ' αὐτόν τόν τρόπο γιά τόν ἑαυτό μας καί νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θά συμβάλλουμε καθοριστικά στή βελτίωση καί τῶν Ποιμένων μας. Μέσα στήν Ἐκκλησία δέν ζοῦμε αὐτόνομα. Ζοῦμε ὅλοι μαζί καί ἐπηρεάζουμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον, εἴτε θετικά εἴτε ἀρνητικά. Αὐτά νά ἔχουμε κατὰ νοῦ, ὥστε ἡ πρόοδός μας νά εἶναι φανερή σέ ὅλα. Ἀμήν!

Ἄρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΟΜΟΤ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (†)

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἡ ζωὴ του - Ἡ δράση του - Οἱ συγγραφές του -
Ἡ σκέψη του - Ἡ προσφορά του - Ἡ μεγαλοσύνη του
(**Α' ἐπίτομη ἔκδοση, σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 544**)

26 Ἰανουαρίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ
Ξενοφώντος ὀσίου καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ (στ΄ αἰ.).

Κλήμεντος ὀσίου τοῦ Ἀθηναίου († 1111).

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστ.: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγ.: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Φεβρουαρίου, Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ΄ 7-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. β΄ 22-40.

ΟΣΙΟΥ ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΟΥ

ΦΩΝΗ ΕΞ ΟΡΟΥΣ ΚΑΤΑΣΚΙΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ
(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 272)

Ἔνα βιβλίον ἀφιερωμένο σέ μία ἀπό τίς φωτεινότερες μορφές τῆς σύγχρονης Ὁρθοδοξίας, τόν ὄσιο Δανιήλ Κατουνακιώτη († 8 Σεπτεμβρίου 1929). Στό Α΄ μέρος, τό «Συναξάρι τοῦ Ὁσίου Δανιήλ», παρουσιάζονται ὁ βίος του, ἡ ἄρτια θεολογική παιδεία του (ἀριστοῦχος ἀπόφοιτος τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς τῆς Σμύρνης), καί τό αὐστηρό ἀσκητικό ἦθος του. Ἐκάρη μοναχός στήν Μονή τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος τοῦ Ἁγίου Ὁρους τό 1866, ἀλλά λόγω τῆς πολιτικῆς τοῦ πανσλαβισμού ἀπό τό Πατριαρχεῖο Μόσχας ἀπεχώρησε τό 1874 μέ ἄλλους μοναχοῦς στήν Μικρά Ἁγία Ἄννα καί ἀκολούθως στήν μονή τῆς Ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας Θεσσαλονίκης. Ἐπέστρεψε στό Ἁγ. Ὅρος καί στήν Μονή Βατοπαιδίου, ἐνῶ τό 1881 ἱδρυσε τήν καλύβη του στά Κατουνάκια, τό σημερινό ἡσυχαστήριον τῆς κοινότητος τῶν Δανιηλαίων. Στό Β΄ μέρος παρατίθενται 24 ἐπιστολές, λόγοι καί ὁμιλίες του, κείμενα στά ὅποια ἀναδεικνύεται ὄχι μόνο ὁ ἐμβριθής καί ἔγκριτος θεολόγος, ἀλλά καί ὁ πεφωτισμένος ἀσκητής. Στίς 20 Ὀκτωβρίου 2019 ἔγινε ἡ ἀγιοκατάταξή του ἀπό τήν ΑΘΠ, κ.κ. Βαρθολομαῖο.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr